

tering. Der er regnet med 5 pCt., og for saa vidt dette Svind ikke er regnet for knapt, hvad jeg nu ikke antager, det er, vil Tobaksdyrkerne i hvert Fald ikke have noget at beklage sig over. Men hvis det slaar til, vil Skatten altsaa efter dette Forslag være den samme, som den var beregnet til efter Loven af 1911. Naturligvis vil det medføre, at de, der avler mest, vil komme til at betale noget mere, end de den Gang betalte, fordi de den Gang betalte for lidt, og de, der avler mindst paa et tilsvarende Areal, vil slippe med noget mindre, end de betalte før, fordi de før betalte for meget, og det er ogsaa meget muligt, at det vil give Anledning til nogen Misfornøjelse hos dem, der kommer til at betale mere, det maa man altid være beredt paa, men det er der ikke noget at sige til, det er retfærdigt. Men Resultatet vil, da man i 1911 regnede med et noget lavt Gennemsnitsudbytte, jo nok blive det, at Staten vil faa en noget større Indtægt, end den fik efter Loven af 1911, idet Tobaksdyrkerne gennemsnitlig vil komme til at betale noget mere. Men da Sagen var for her i 1911, blev det udtrykkelig fremhævet og tiltraadt af den Minister, som den Gang repræsenterede Finansministeren, at naar Revisionen fandt Sted, maatte man være beredt paa, at den Toldfordel, de kunde faa fremtidig, vilde ikke blive større, de kunde ikke regne med, at den vilde blive større end den, de havde, før vi fik Toldforandringen i 1908, og saaledes er ogsaa Forholdet.

Jeg vil anbefale, at dette Lovforslag gennemføres. Det er jo kommet til os fra Folketinget paa en Maade, som vistnok er temmelig enestaaende for Skatteløve. Der er ikke foretaget nogen som helst Forandring i det i det andet Ting. Hvis ikke de Oplysninger, som den ærede foregaaende Taler fremkom med, skulde nødvendiggøre en Ændring med Hensyn til Leveringstiden, vil jeg anbefale — og det gør jeg paa min Gruppens Vegne —, at man følger Folketingets gode Eksempel og gennemfører Forslaget uforandret.

Theilmann: Saavel ved det tidligere Lovforslags Behandling i Foraaret 1911 som ved Behandlingen i Aar er det erkendt fra alle Sider, at det er nødvendigt at gaa til en saadan Afgift paa Dyrkning af Tobak, hvis ikke Loven af 1908 paa dette Punkt skulde komme til at virke som en Beskyttelseslov i Stedet for som en Indtægtslov for Statskassen. At Forslaget nu gaar ud paa at indføre en Afgift paa

det færdige Produkt i Stedet for den nugældende Arealbeskatning, er kun i Overensstemmelse med de Ønsker, der fremsattes i dette Ting i 1911, og som fik Udtryk i den Bestemmelse, at Loven skulde til Revision inden 1. Januar 1913. Efter de Erfaringer, man har indhøstet i de forløbne Aar, synes jeg ikke, at man, saaledes som det blev gjort af det ærede 4de Medlem for 3die Kreds (Lange), med Rette kan gøre Indvending mod den Afgift af 14 Øre pr. kg, som er forlangt, idet det nøje svarer til den af Arealet beregnede Afgift, der, saa vidt jeg erindrer, var beregnet til 138 Kr. pr. Td. Land; da Gennemsnitsudbyttet pr. Td. Land andrager 1,000 kg, vil det nogenlunde passe, idet 14 Øre pr. kg vil blive 140 Kr. pr. Td. Land. Som nævnt af det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) vil der selvfølgelig blive enkelte, nemlig dem, som faar større Udbytte af deres Areal, der vil komme til at svare en større Afgift, men det synes jeg kun er naturligt, naar Loven skal virke efter sin Hensigt.

Med Hensyn til Kontrolbestemmelserne forekommer det mig, at det ærede 4de Medlem for 3die Kreds kan have nogen Ret. Jeg vil ikke sige, at de Kontrolbestemmelser, som foreslaas i Lovforslaget, vil være til synderlig Gene for Dyrkerne, men af økonomiske Hensyn kunde man maaske indføre en simplere Kontrol, saaledes at man ikke i alle enkelte Tilfælde behøvede at kontrolere Anmeldelserne af de forskellige Arealer, Opvejningerne o. s. v., men saaledes, at man, som det ærede 4de Medlem for 3die Kreds sagde, tog nogle Stikprøver. Alene Frygten for Straffen maatte, synes jeg, i mange Tilfælde være tilstrækkelig, men jeg skal som sagt indrømme, at de Bestemmelser, som her er satte ind i Lovforslaget, ikke paa nogen Maade kan betragtes som generende for Dyrkerne.

Hvad angaar Tidspunktet for Opvejningen og Afleveringen, har jeg forstaaet Lovforslaget og den højtærede Ministers Udtalelser paa samme Maade som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds: at det i Regelen eller altid vil finde Sted paa et saadant Tidspunkt, at Dyrkerne, samtidig med at de leverede deres Produkt til Salg paa nærmeste Jernbanestation, ogsaa fik det opvejet, at det altsaa blev opvejet og gik videre i samme Øjeblik, som det blev solgt, og ikke behøvede at komme tilbage. Nu er altsaa dette Spørgsmaal rejst fra det ærede 4de Medlem for 3die Kreds, som er særlig sagkyndig paa dette Om-